

TEKST MONDELING VERWEER

Geachte mevrouw de rechter,

Dit proces is nummer 12 in een reeks zinloze processen over de huwelijkse schulden.

Het is maar zeer de vraag of de belastingdienst zijn medewerking gaat verlenen aan deze z.g. afkoop partneralimentatie. Temeer daar in voorgaande zaken het recht op partneralimentatie is afgewezen wegens gebrek aan draagkracht bij meneer. Ik ga er zeker niet mee akkoord, aangezien mijn situatie hiermede niet opgelost wordt. Naast mijn aandeel in de huwelijkse schuld heeft meneer nog meer schulden voor mij veroorzaakt; ook deze moeten betaald worden. Bijlage 1: overzicht schuldhulpverlening

Wij lopen als ex-partners juridisch vast op de (zeer oude) wet verdeling gemeenschap van goederen. Tijdens het huwelijk hebben wij met gezamenlijke instemming geleefd van een riant salaris. Om hier tijdens de scheiding op terug te komen is behalve unfair en onmenselijk ook praktisch gezien onmogelijk. Ik heb de draagkracht niet om het bedrag waar het nu om draait én de grotere bedragen die in het verleden van mij geëist werden terug te betalen. Bovendien gaat deze wet voorbij aan zijn doel; het is zeker niet de intentie van deze wet geweest om een van de twee partners volledig te ruïneren.

Mijn ex-partner is emotioneel niet in staat om met de financiële gevolgen van de echtscheiding om te gaan en wil tegen beter weten in geld van mij hebben. Onze dochters zijn als eerste chantagemiddel ingezet; het is triest om te moeten lezen hoe volledig zij ervan overtuigd zijn dat de financiële oplossing bij hun moeder ligt. En als hun moeder niet kan betalen, dan toch zeker opa wel.... Tot dat die oplossing er is willen ze ook geen contact met mij, een situatie die nu al ruim zes jaar duurt... Een overduidelijk geval van ouderverstoting, onze dochters staan onder de invloed van pathogeen ouderschap, de meest schadelijke vorm van emotionele kindermishandeling! Bijlage 2: correspondentie

Daarnaast heeft meneer loonbeslag gelegd op mijn inkomen en eventuele teruggaven van de belastingdienst. Als gevolg van het loonbeslag en de huurachterstand die daar logischerwijs op volgde, ben ik mijn huis uitgezet, zie bijlage 3. U ziet hier de processtukken van de kantonrechter. Ik had op dat moment geen woonruimte, stond feitelijk op straat. Bovendien kon ik nog geen beroep doen op de schuldhulpverlening, omdat de echtelijke woning niet verkocht was. Meneer heeft deze verkoop stelselmatig op alle mogelijke manieren tegenwerkt, onder meer door het huis voor ruim 2 ton boven de WOZ waarde in de verkoop te zetten. Tot aan de feitelijke overdracht van de woning bij de notaris is de verkoop door meneer getraineerd. Ik heb de hulp moeten inschakelen van het klachtenmanagement van de ABN Amro in Amsterdam en de directeur van het bankkantoor in Capelle a/d IJssel om de uiteindelijke overdracht te bewerkstelligen.

Het ironische van de hele situatie is dat er absoluut geen financiële noodzaak was en is om beslag te leggen op mijn inkomen. Meneer heeft de afgelopen jaren jaarlijks vakanties gehad samen met zijn nieuwe vriendin, al dan niet in het gezelschap van onze dochters. Geen draagkracht voor partneralimentatie maar wel draagkracht voor verre reizen. Bijlage 4.

Meneer heeft een riant inkomen en heeft na de uiteindelijke verkoop van de echtelijke woning zijn intrek genomen in een koophuis. Op basis van de huidige strenge regels die de banken hanteren, mag men ervan uitgaan dat meneer een ruim besteedbaar inkomen heeft. In ieder geval stukken hoger dan mijn inkomen dat momenteel onder de armoedegrens ligt. Ik leef sinds het najaar van 2015 van de beslagvrije voet, die gebaseerd is op 90% van het bijstandsniveau. Voor meneer geen deurwaarders; huisuitzetting, armoede; nee sterker nog meneer heeft min of meer door kunnen leven zoals hij gewend was samen met onze dochters.

Mijn toekomst is momenteel uitzichtloos. De enige mogelijke oplossing is schuldhulpverlening. Ik weet niet of ik dit emotioneel nog trek. De ellende van de afgelopen jaren heeft zijn tol geëist. Ook bij mij werkgever heb ik geen eeuwigdurend krediet; ik heb last van concentratieproblemen en ben regelmatig ziek vanwege alle ellende. Ik hoop dan ook dat er op een andere manier opgelost kan worden.

Mijn aandeel in het ouderdomspensioen heeft een waarde van ca. 2,3 ton. Bijlage 5. Dat is heel veel meer dan de max. 45.000 euro die meneer kan krijgen via de schuldhulpverlening. Ik wil u dan ook vriendelijk maar dringend verzoeken dit pensioen bedrag aan meneer toe te kennen. Op deze manier is meneer zeker niet meer onredelijk benadeeld en komt er voor onze dochters en mijzelf eindelijk die lang gewenste oplossing.

Hoogachtend,
Marieke van Woerkom